

РЕШЕНИЕ

№ 2162

гр. София, 23.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.03.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Петров, като разгледа дело номер **821** по описа за **2012** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи [населено място], [улица] срещу РЕШЕНИЕ от 05.12.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 22-ри състав по нахд №15152/2010 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) №71325 от 30.09.2010 г., издадено от началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на основание чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП на И. С. Г. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 150 (сто и петдесет) лв. и „лишаване от право да управлява МПС" за срок от 1 месец. В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при неправилна преценка на събраните по делото доказателства. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение на СРС и по същество на спора да потвърди наказателно постановление №71325 от 30.09.2010г., издадено от началник отдел "Пътна полиция" при СДВР

Ответникът по касационната жалба И. С. Г. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез процесуалния си представител адв. Л. Л. оспорва жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 05.12.2011 г. Софийски районен съд, Наказателно отделение, 22-ри състав по нахд №15152/2010 г. е отменил наказателно постановление (НП) №71325 от 30.09.2010 г., издадено от началник отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което на основание чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП на И. С. Г. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 150 (сто и петдесет) лв. и „лишаване от право да управлява МПС" за срок от 1 месец за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя А. Г. Л., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че наказаното лице не е осъществило състава на нарушението по чл.182, ал.1, т.4 вр. чл.21, ал.1 ЗДвП, тъй като по приложената в преписката разпечатка от паметта на техническото средство, с което е отчетена скоростта радар TR4 № 009, показанията на отчетената скорост били 80 км/ч, вместо посочените в АУАН и НП 87 км/ч.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 22-ри състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон въз основа на събраните от СРС доказателства.

На основание чл.220 АПК касационната инстанция възприема изцяло фактическите констатации, направени от районния съдия: На 15.08.2010г., около 10.34 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]срещу връзката с [улица]ответникът по касация И. С. Г. управлявал л.а. марка „Ф. Г." с ДК [рег.номер на МПС] със скорост от 87 км/ч при ограничение за населено място от 50 км/ч., фиксирана с техническо средство радар TR4 № 009, като датата, скоростта и точният час били показани на водача. За констатираното нарушение св.Л. съставил АУАН №71325 от 15.08.2010 г., въз основа на който била издадено обжалваното пред СРС НП №71325 от 30.09.2010г. В АУАН И. Г. не е вписал възражения. Същият е депозирал допълнително писмено възражение по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН от 18.08.2010 г., в което посочва, че на 15.08.2010г. управлявал л.а. марка „Ф. Г. 4" с ДК [рег.номер на МПС] около 10:40 часа, с посока на движение от [улица]към [улица], като на връзката в [улица]бил спрял за проверка от служители на 01 РУП – СДВР. Служителите му съобщили, че управлява със скорост от 87 км/ч. без да му покажат контролен уред за установяване на скоростта и веднага му съставили акт. Едва след съставяне на акта Г. възразил, че скоростта не е негова, а на друг автомобил, който непосредствено преди проверката го задминал. Когато служителите му показали показанията на радара, установил, че е отбелязан неправилен час, тъй като бил спрял в 10:40 часа.

Касационната инстанция, в решаващия си състав приема, че изложените доводи във възражението по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН са плод единствено на защитната теза на жалбоподателя, която е в явно противоречие с фактите,

описани в АУАН. В АУАН № 71325/15.08.2010 г. е посочено, че скоростта е фиксирана с техническо средство радар TR4 № 009, фиксиращ скорост и точен час 10:34 часа, които били показани на водача. В съставения АУАН нарушителят не е вписал възражения. Съдът приема, че съставеният АУАН съдържа ясна, пълна и конкретна информация относно извършеното нарушение и начина на установяването му по смисъла на чл.42, т.4 ЗАНН. Описанието на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено не са затруднили защитата на уличеното лице, тъй като същото е депозирало възражение по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН и изложените факти в което са указание, че същият е разбрал вмененото му нарушение, като е успял да организира защитата си срещу него. В административно наказателната преписка се съдържа докладна записка на мл. автоконтрольор А. Л. от 16.09.2010г., съдържаща данни, че на 15.08.2010г. бил назначен като АП-86-2 и за времето от 10.00 до 11.50 часа извършвал контрол на скоростта на движение по бул. «пейо Я.» с техническо средство радар TR4 № 009. Установява спирането на водача И. С. Г. с превишена скорост от 87 км/ч, като изрично е посочено в докладната записка, че автомобилът се е движел пръв в средна пътна лента, водачът бил поканен до радара и му била показана скоростта, точния час и датата, фиксирани на апарата, при което той нямал възражения относно извършеното нарушение и подписал акта. Тези данни са потвърдени безпротиворечиво от актосъставителя А. Г. Л., разпитан като свидетел в съдебно заседание на 17.11.2011 г. пред СРС. Свидетелят Л. категорично установява, че показанията на радара били показани и видени от водача, което напълно съответства на посоченото в АУАН № 71325/15.08.2010г. и липсата на отбелязани възражения от нарушителя в съставения му за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП АУАН. В производството пред СРС е представена разпечатка от паметта на радар TR4 № 009 от 15.08.2010г., където в час 10:34 ч. е отбелязана скорост от 87 км/ч. За да отмени обжалваното пред него НП районният съдия е приел, че показанията на радара са 80 км/ч, но този извод не съответства на писмените доказателства по делото. Видно от разпечатката на паметта на радар TR4 № 009 от 15.08.2010г. посочената скорост от 80 км/ч е ограничението, което служителите предварително са задали на техническото средство, за да отграничат случаите на значително превишение на скоростта над разрешената за населено място от 50 км/ч. Доколкото изводите на районния съдия за отмяна на наказателното постановление се основават единствено на посоченото разминаване в отбелязавана скорост, касационната инстанция намира обжалваното решение за необосновано – несъответстващо на събраните по делото доказателства, с оглед на което и изводите на районния съдия за липса на доказателства за извършване на нарушението са направени при неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

Съгласно чл.752 от Наредбата за средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол радарният скоростомер регистрира дата и време на измерването, измерената скорост и посоката на движение на МПС. Тези показания се фиксират на дисплея на уреда и се показват на водача на автомобила, спрян за проверка. В случая тези изисквания са спазени, което

изрично е отбелязано в АУАН „фиксираните дата, час и скорост са видени от водача”, който е подписал АУАН „без възражения”. Показанията на актосъставителя пред СРС са потвърдили тези обстоятелства, а нарушителят не е направил други доказателствени искания пред СРС. Защитната теза на уличеното лице за наличие на друг автомобил, който преди извършената му проверка го задминал с висока скорост, се разколебава от нормативното изискването към техническото средство, което съгласно чл.747, ал.2 от посочената наредба има техническа възможност да анулира резултатите от собствените си измервания, когато две различни превозни средства пресичат радарния лъч едновременно, но с различна скорост.

Съгласно чл.165, ал.2, т.6 ЗДвП при изпълнение на функциите си служителите имат право за установяване на нарушенията на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство. Събраната като веществено доказателствено средство разпечатка от паметта на радар TR4 № 009 е изготвена съобразно изискванията на [чл. 163, ал. 7](#) вр. [чл. 135](#) от НПК относно записване на компютърни информационни данни върху хартиен носител и е следвало да бъде ценена от съда. Пред СРС административно наказващият орган е ангажирал достатъчно писмени доказателства, които в своята съвкупност установяват извършването на нарушение на посочения ден, място и част - разпечатка от паметта на радар TR4 № 009 за 15.08.2010 г., 10:34 часа при отчетена скорост от 87 км/ч., докладна записка от 16.09.2010г. на актосъставителя Л. и показанията му пред СРС. Показанията на актосъставителя Л. са безпротиворечиви, логични и напълно съответстващи на писмените доказателства по делото. След предявяване на акта свидетелят Л. установява случая в детайли, което при събраните пред СРС писмени доказателства, обсъдени в тяхната съвкупност, е достатъчно за категоричното и несъмнено установяване на нарушението, нарушителя и неговата вина. За административно наказващия орган не съществува задължение да обсъди в НП детайлно подаденото по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН възражение. С издаването на НП се приема, че възражението е неоснователно, без да е допуснато съществено процесуално нарушение. По изложените съображения изводите на районния съдия, че в хода на съдебното следствие не са събрани доказателства за извършеното нарушение и конкретния извършител се явяват постановени в нарушение на материалния закон - отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Ето защо и на основание чл.221, ал.2 АПК решението следва да бъде частично отменено като неправилно.

След отмяната на решението на СРС настоящата инстанция е компетентна да реши спора по същество – чл.222, ал.1 АПК, доколкото не са налице основанията по чл.222, ал.2 АПК за връщане на делото за разглеждане от друг състав на СРС – делото е изяснено от фактическа страна, със събиране на писмени и гласни доказателства.

По вече изложените съображения и на основание чл.220 АПК вр. чл.63 ЗАНН съдът възприема фактическата обстановка:

На 15.08.2010 г., около 10.34 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]срещу връзката с [улица]ответникът по касация И. С. Г. управлявал л.а. марка „Ф. Г.” с ДК [рег.номер на МПС] със

скорост от 87 км/ч при ограничение за населено място от 50 км/ч., фиксирана с техническо средство радар TR4 № 009, като датата, скоростта и точният час били показани на водача. За констатираното нарушение св.Л. съставил АУАН №71325 от 15.08.2010 г., въз основа на който било издадено обжалваното пред СРС НП № 71325 от 30.09.2010г. Обжалваното НП е издадено от материално компетентен административно наказващ орган по см. на чл.47 ал.1, б. «а» във вр. ал.2 ЗАНН. В АУАН №71325 от 15.08.2010 г. и в НП №71325 от 30.09.2010г. са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено съобразно чл.42, респ. чл.57 ЗАНН. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при което тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало И. С. Г. да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактичката обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено. Извършването на нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП се установява от писмените доказателства по делото и показанията на актосъставителя Л., които следва да се кредитират като логични, последователни и безпристрастни, както и съответстващи на писмените доказателства по делото.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 05.12.2011 г. на СРС, НО, 22-ри състав е неправилно на основание чл.348 ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде отменено частично, а по същество на спора съобразно чл.222, ал.1 АПК – да бъде частично потвърдено наказателното постановление.

Към датата на постановяване на настоящето решение е в сила нова редакция на санкционната норма на чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП, която предвижда за нарушението „превишаване на скоростта от 31 до 40 km/h” едно административно наказание - глоба от 200 лв., като е отпаднало административното наказание «един месец лишаване от право да управлява моторно превозно средство». НП следва да се отмени в частта за наложеното наказание по чл.13, б. «в» ЗАНН.

Макар, че съдът не дължи произнасяне относно отнетите в постановлението контролни точки, тъй като същите нямат характер на административно наказание, а са средство с контролно отчетен характер и се отнемат въз основа на влязло в сила наказателно постановление, следва да се отбележи, че с измененията на Наредба № ІЗ-1959 от 27 декември 2007 г. (ДВ, бр. 11 от 2011 г., в сила от 04.02.2011 г.) са отменени разпоредбите, които предвиждат отнемане на контролни точки за наказанията „превишаване на разрешената максимална скорост”. Ето защо следва да се приеме, че с частичната отмяна на НП следва да се счита за отпаднало и отнемането на контролни точки като последица с контролно отчетен характер.

По изложените съображения и на основание чл. 221 ал.2 АПК и чл.222 ал.1 АПК във вр. чл.63 ал.1, изр.2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, II Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 05.12.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 22-ри състав по нахд №15152/2010 г. в частта, с която е отменено наказателно постановление №71325 от 30.09.2010г., издадено от началник отдел “Пътна полиция” при СДВР, с което на основание чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП на И. С. Г., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание “глоба” в размер на 150 (сто и петдесет) лв. и вместо него:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №71325 от 30.09.2010г., издадено от началник отдел “Пътна полиция” при СДВР в частта, с която на основание чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП на И. С. Г., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание “глоба” в размер на 150 (сто и петдесет) лв.

ОСТАВЯ В СИЛА решението в останалата част.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.